

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

Devieri dela datorie.

Tot în nex cu planul Sf. Sinod, de a introduce în învățământul religios, de curs primar, monopolul manualelor, suntem obsedați de fapte, care ne îndeamnă a-le analiza, cu scopul de a lămurii chestiunea și pe latura până acum nedescoperită.

Plecând tot dela convingerea Sf. Sinod, exprimată în raportul așternut la Ven. Congres b's. prin care își manifestă mulțumirea asupra rezultatului satisfăcător al învățământului religios, în școala primară, pe întreg cuprinsul Patriarhiei, după care nu mai rămâne alta, decât a-și însuși, pe calea concursului, cel mai bun manual, pe care, pentru uniformitatea învățământului, să l introducă obligator pe întreaga Patriarhie: trebuie să observăm, că în învățământ au obvenit fapte, cari desmint succesul și că rapoartele întrate dela Sf. Episcopii nu au descris neajunsurile, cari s'au putut observa în învățământ, credem pentru că nu s'au descoperit de factorii cu răspundere. Faptul acesta odată dovedit, implică în sine, înainte de toate, necesitatea luării de dispozițiuni, de îndreptare a răului, mai înainte de a ajunge la punctul culminant, de a stabili uniformitatea învățământului prin monopol, în cât ar avea rațiunea de a fi introdus.

Să ilustrăm cu câteva exemple.

Întâmplarea a adus cu sine să aflu, de curând, dela Catiheți și persoane din Corpul didactic, de curs primar, din V. Regat, informațiuni ca acestea:

Păr. Donigă din Brăila, Dieceza Buzelui afirmă, că catehizează, dar nu din manuale speciale de religiuși, scrise pentru elevi, ci din materia aflată în cărțile de cetire, întregită cu adaus dela sine. Subliniază însă sarcina

greă ce o cauzează preotului catehizarea, în mijlocul altor ocupațiuni și că mai bine era să se fi lăsat tot în grija învățătorilor. Era aceasta expresia oroarei de catehizare

D. Constantinescu și soția sa, din Caracal, Eparhia Râmnicului, ambii institutori enarează faptul, că în orașelul lor e un părinte proto-pop cu un ajutor de preot, dar ei nu catehizează de loc. Numai la începutul anului școlar trecut s'a întâmplat, că la ora primei zile de religie a venit părintele să catehizeze. În ora a doua n'a mai venit (precum nici de atunci încoace) și tocmai atunci a venit inspecția școlară, aflând școlarii șinguri. Iar după aceea, ca și mai înainte, dd. institutori au continuat predarea religiei, fiindu-le milă, că elevii rămân fără educație religioasă. Cazul acesta e mai grav. El tradează o lipsă totală de interes față de cauza mare a Educațiunii religioase a copiilor, cari sunt viitorul Neamului și al Sfintei noastre Biserici. Cazul prezintă și nesubordinare în fața legii bisericesti.

Un al treilea preot zice, că dânsul când e ocupat în alte părți se substitue cu învățătorul, care nu-l face ispravă, dar dânsul nu-și poate neglija afacerile, după care trebuie să trăiască. Precum se vede, aici toate ocupațiunile particulare, primează misiunea înaltă, căreia preotul s'a dedicat.

Deduc din acestea, că dacă mai vorbeam cu o sută de preoți, din V. Regat, despre acelaș obiect, negreșit, la mai mult de jumătate, aș fi aflat abateri dela datorie.

După o judecată dreaptă, abaterile acestea dela datorie sunt explicabile, dacă considerăm, că îndatorirea preoților de a catehiza, în V. Regat, a venit brusc, fără un timp de tranșițe, în care să se fi pregătit mai întâi pentru săvârșirea unei funcțiuni grele ca catehizarea, care preține pricepere, multă râvnă

și deosebită voie de lucru. În părțile noastre, situația era mai ușoară, fiindcă preoțimea era obișnuită cu catehizarea din timp mai vechiu.

Nu putem însă înțelege și trebuie să ne deie mult de gândit faptul, că un organ superior bisericesc, cum e Sf. Episcopie din Caransebeș, care după înalta misiune ce ocupă, între altele, are datoria, a ușora preoțimii calea, care duce la asigurarea succesului, în misiunea sa, de care se ține și opera catehizării: la începutul anului trecut școlar, nu a adus la cunoștința catihetilor tabloul manualelor de religie, aprobate de Sf. Sinod, prin ce catihetii ar fi fost puși în situația de a-le selecționa și a-și însuși pe cele mai ducătoare la scop. Credem că faptul acesta constituie o abatere dela datorie și mai gravă. Dar în domeniul catehizării s'au mai experimentat și alte abateri și preoții lezați se plâng, că se vor mai da lovituri, la care ei se așteaptă.

Deci cine nu va înțelege, că abaterile acestea dela datorie se fac pe conta educațiunii religioase și morale a copiilor noștri și în dauna Sf. noastre Biserici?!

De aceea, înainte de a-se gândi cineva la încoronarea succesului învățământului religios din școala primară — pe care de altminteră descoperirile de mai sus îl desmint, — fie și cu un monopol al manualelor de religie — pe care nu-l aflăm de posibil — vor trebui să vină la rând alte preocupări, precum: 1. dispozițiuni de încurajare a preoțimii la opera cea mare a catehizării. 2. Asigurarea libertății preoțimii, de a-și selecționa singură manualele; nu ca la Caransebeș. 3. Asigurarea libertății, gândirii și scrierii manualelor de religie, prin Catihetii. 4. Organizarea conferințelor catihetice, cu lecțiuni de model, ca cel neliniștă să-și însușească rutina de predare.

Afară de acestea, prin râvnă mare și poțențarea voinței de lucru, se făurește personalitatea catihetului, care și afară de metoda preconizată de Metodică, influențază cu putere deosebită asupra elevilor, făcându-l accesibili, pentru însușirea cunoștințelor.

În tot cazul însă, catihetii să nu neglige a-se pregăti, cetind înainte de prelegeri lecțiunile practice, menite pentru catihet și cele pentru elevi. Să fie pregătit tot catihetul, cum, cu admirație, am aflat la P. C. Părinte, Dr. N. Popovici, profesor la academia teologică, care, pentru catehizarea în parohia ce administrează, a lăsat să i-se compacteze manualele elevilor în o singură carte, iar lecțiunile practice pentru catihet în alta, spre a-le putea folosi cu ușurință, la timp oportun.

Pr. Nic. Crișmariu

Sentimentul religios la Români Bănățeni.

Vorbind de sentimentul religios vom urca cu smerenie treptele palatului Religiei, intrând pe ușa Bisericii în imperiul nemărginit al Ființelor infinite, pe care noi o numim Dumnezeu. Sentiment religios, Religie, Dumnezeu, sunt trei noțiuni juxtapuse, sunt trei idei corelative, sunt trei realități ideale și'n același timp trei necesități ființiale și fundamentale ale naturii umane.

Sentimentul religios este propriu firii omenesti; este un ce organic legat de sufletul omului; este scântea ce luminează conștiința omului; este farul ce călăuzește pașii omului; este, în fine, mentorul lăuntric și tainic ce amintește tuturor că „n'avem aici cetate stătătoare, ci pe ceeace va să vină căutăm”.

El — sentimentul religios — este acel perispirit fluidic — admis greșit de teozofi — care face legătura invizibilă între oameni și Dumnezeu; care stabilește comunitatea de viață între făptură și Ziditor; care ne'mboldește continuu să ne ridicăm de-asupra nimicnicilor omenesti; care ne dă intuiția realităților ideale și care deșteaptă în noi dorul de desăvârșire — intelectuală și morală — urmând astfel cuvintele Domnului Iisus: „Fiți desăvârșiți precum Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit” (Matei 5, 48).

Sentimentul religios mai este și o năzuință înăscută în om de a se ridica spre cele înalte, spre cele ideale și de a căuta o altă fericire decât fericirea cea de o clipă de pe pământ. Prin această năzuință spre culmile neatinse ale spiritualității și moralității creștine, prin acest vecinic dor de a reînnoia firul vieții cu acel „Tatăl nostru”, se desemnează întreg tragismul sorții noastre de ființe disgrațiate și căzute prin proprie vină din fericirea paradisiacă, dar în același timp se jalonează un nou raport între Omul căzut pradă propriilor sale porniri păcătoase și între Dumnezeu, raport concretizat în ceeace numim noi Religie.

Religia așadar nu este ceva artificial, ceva inventat, ceva demodat, nu este o născocire a preoților, ci este o necesitate imanentă inexorabilă, am putea-o numi instinctuală, proprie firii omului. Sentimentul religios și religia sunt așa de vechi ca și omenirea, și-și au originea'n Dumnezeu, care a turnat în om odată cu acel spirit de viață dădător și această năzuință de a căuta perpetuu pe Ziditorul său, și a stabili o comunitate de viață cu El, ase-

menea comunității de viață dintre copil și părinții lui.

Religia având aceeași vârstă ca și omnia este firesc, să o întâlnim la toți oamenii de pretutindeni și de totdeauna. „Veți afla popoare fără cultură, fără palate și temple — zicea înțeleptul Plutarh — dar popoare fără religie nu veți afla niclunde“.

Religia departe de a însemna ignoranță, prostie ori lipsă de cultură și civilizație, înseamnă dimpotrivă o puternică forță de manifeste spirituală, înseamnă o înaltă conștiință de umanitate și o justă apreciere a rosturilor omului pe pământ. Religia este expresiunea spiritului, în opoziție cu corpul care este expresiunea materiei, a instinctelor și a poftelor de tot felul. Religia purifică și idealizează materia, creind din indivizi personalități cu caractere energice și morale.

Un popor fără religie — dacă se poate imagina așa ceva — este o turmă de animale raționale, cărora — cum zice Apostolul — Dumnezeu le este pântecul. Tot astfel și individul fără religie este un animal rațional lipsit de conștiință, de demnitate, cinste, de iubirea aproapelui, tot atâtea însemne după care se poate identifica omul religios. „Căutați-mi un popor lipsit cu totul de simțul religios — strigă filozoful englez Hume. — Dacă-l veți găsi, să fiți siguri că acest popor stă numai cu câteva trepte deasupra animalității“.

Așa zișilor învățați ai timpurilor noastre, fie ei avocați, medici, ingineri, profesori, bărbai de stat etc., în capul cărora, încărcat și amețit de formule secl și de teorii extravagante, nu mai încapă ideea de religie, marele filozof și romancier rus Leon Tolstoi le dă următoarea instructivă lecție: „Religia și-a trăit trailul, a crede în altceva decât în știință înseamnă să fii incult. Știința ne dă tot ce ne trebuie și poate să ne slujească de călăuză în viață“ cugetă și susțin învățații și chiar mulți din popor cari, — observă Tolstoi — cu toate că nu sunt în curent cu știința, cred în spusese învățaților și susțin ca și dânșii, că religia este o superstiție și că în viață trebuie să ne conducem numai după știință, cu alte cuvinte să nu ne conducem după nimic, întrucât știința prin scopul pe care-l urmărește — studiul a tot ce există — nu poate să ne dea nici o îndrumare și nici o învățătură asupra vieții omenești“.

„Învățații din vremea noastră — spune mai departe Tolstoi — spun, că religia nu mai e de trebuință, că știința o va înlocui sau că a înlocuit-o și cu toate acestea, astăzi ca

și odinioară, nici o societate omenească și nici o ființă cugetătoare nu a trăit și nu poate trăi fără religie. Spun ființă cugetătoare, pentru că omul care nu cugetă poate trăi ca animalele, fără religie. Cel care cugetă, nu poate trăi fără religie, pentru că numai religia îi arată ce trebuie să facă și cum trebuie să se poarte în viață... Religia a existat întotdeauna și nu poate înceta de a fi o necesitate și o condiție inevitabilă a vieții omului, care raționează, ca și a întregii omeniri cugetătoare“. (Leon Tolstoi, ce este religia, trad. P. Ionescu, pag. 13—14).

Ce este omul fără religie ne-o dovedesc eclatant stările morbide din Rusia, din Spania și din alte țări încăpute pe mâna celor fără Dumnezeu, celor ce spun că totul în lume se reduce la materie, celor ce neagă existența spiritului omenească și celui Absolut, coborând astfel demnitatea omenească de pe pedestalul înalt pe care o ridică credința și religia la nivelul pasiunilor și al patimilor păcătoase.

Tot ce a clădit cu multă trudă spiritul omenească — ca artă, știință, credință, morală, filozofie și cultură în general — sub imperiul credinții creștine, în curs de aproape 2 milenii, a dărâmat numai în câțiva ani mâna sacrilegă a bandelor proletare iudeo-comuniste, ametește de heroina plăcerilor senzuale și de visul unei vieți ce nu vrea să cunoască senzul cuvintelor: „Întru sudoarea feții să îți câștigi pâinea cea de toate zilele“.

Am făcut dinadins aceste incursiuni lungi în domeniul incomensurabil al spiritului și al religiei, pentru a scoate în evidență superioritatea spiritului poporului român în general și în special al celui bănățean, care dela zămislirea sa a fost pătruns de acel sentiment religios, ce provoacă sufletul la creierea de valori netrecătoare, la opere trainice nesupuse vicisitudinii timpurilor.

Strămoșii și părinții Românilor bănățeni de azi au dat probe evidente de religiozitate, creind din resurse proprii cu nebănuite sacrificii, mărețe și pompoase locașuri de închinare, biserici și mănăstiri, și ajutați de același forță a religiozității și a credinții în Crucea Mântuitorului au transmis urmașilor un suflet curat românesc, o simțire și o conștiință națională nealterată, așa cum ea a fost plămădită din sângele și sufletul dac altoit în vîgurosul trunchiu roman.

Bisericile și mănăstirile, legea, limba, simțirea, idealul și conștiința românească și strămoșească iată roadele concrete, materializate ale sentimentului religios și al religiei creștine

ortodoxe mărturisită todeauna de Românii bănăţeni.

Pentru credinţa lor religioasă, care încheie în ea suflul lor naţional, Românii bănăţeni, au înfruntat toate urgiile trecutului şi toate atrocităţile asupritorului, care cunoscând misterul conservării etnicităţii româneşti bănăţene, a atentat todeauna la această credinţă ce reprezenta în cetatea sufletului românesc bastionul cel mai puternic de apărare al comorilor strămoşeşti.

Dacă noi Românii bănăţeni de azi vorbim româneşte, simţim româneşte, avem trează conştiinţa naţională şi trăim liberi pe pământul strămoşesc, alături de fraţii noştri din celelalte provincii româneşti, într'o ţară mare şi frumoasă, cum alta nu este sub soare, nu trebuie să uităm o clipă, că toate acestea le datorăm în mare parte simţirii religioase ale înaintaşilor noştri, cari tocmai că au fost animaţi de asemenea simţiri înalte şi-au putut valida şi păstra, chiar şi în mijlocul valurilor barbare, imponedrabilele lor sufleteşti şi întreg şirul de mărgăritare spirituale, depozitate de strămoşi în cetatea nebruită a sufletului românesc, care a fost şi este Biserica ortodoxă.

Întreg acest patrimoniu de simţire religioasă, înfrăţită până la identificare cu cea naţională, constituie pentru noi un sacru testament dela litera căruia nu ne putem abate fără a atrage asupra-ne fulgerile blestemului strămoşesc. Oare, tinerii bănăţeni, în special cei ce se pretind că au învăţat carte, chiar şi unii cari au rămas la coarnea plugului, atunci când manifestă indiferenţă faţă de tot ce-a însemnat în trecut mândrie, sfinţenie şi comoară, când se fac vehicule purtătoare de ideologii streine cari vreau să facă tabula rasa din tot trecutul nostru de aur concretizat în legea şi biserica strămoşească, oare, zic, nu sunt ei nişte trădători cari dau ajutor duşmanului roşu să dărâme edificiul mândru, pe care strămoşii cu jertfe de sânge l-au ridicat de-a-lungul veacurilor de cruntă asuprire religioasă şi naţională??

Un lucru e bine să nu-l uităm: un popor poate trăi atâta timp cât este un element creator şi producător, îndată ce devine tântor soarta lui e pecetluită. Şi iarăşi să nu se uite că durabilitatea unui edificiu depinde de temelia ce i-s'a pus.

Aplicând aceste elementare adevăruri la Românii bănăţeni, ne simţim datorii a-i avertiza să nu se lase fascinaţi şi târaţi de ideologiile streine de factura sufletului nostru, în special de ideologia periculoasă şi utopică

iudeo-marxistă, ce tinde să zdruncine temelile puse de strămoşi, şi să dezbrace sufletul românesc de caracterele şi trăsăturile lui originale de esenţă daco-romană. A apleca urechea la glasul acestor sirene, este a porni pe panta periculoasă a dărâării şi a desagregării sufletului românesc.

Distrugând temelile strămoşeşti şi aventurându-ne în plasa teoriilor sterile şi morbide ne vom improviza în meşteri ai altor temelii, cari nu se potrivesc sufletului românesc, şi nepotrivindu-se vom clădi o cetate în vânt, un al doilea Babel, după planurile furnizate de jidovul Carl Marx şi de toţi arhitecţii teoriilor lui scrântite, cari urmăresc cu diabolică perseverenţă instaurarea imperiului internaţional şi universal iudaic pe ruinele popoarelor şi statelor naţionale şi creştine.

Exemplul trist al Rusiei şi al Spaniei din cari Dumnezeu a fost exilat şi în locul lui a fost instituită împărăţia Iudei, să ne fie un memento de fiecare clipă. Ca să evităm catastrofa, şi ca să scutim poporul nostru credincios şi cuminte de a fi martorul unor stări ce îngrozesc lumea din Rusia şi cari fac să curgă în valuri sângele fraţilor noştri spanioli, învrăjbiţi de hidra comunistă, noi — pătura intelectuală, ieşită din opincă — cărora ne place a ne intitula conducătorii poporului, să ne facem vrednici de acest nume; şi vom fi cu adevăraţi conştienţi de menirea noastră dacă vom şti să cinştim şi să iubim ceea ce strămoşii şi părinţii noştri au iubit şi au cinştit: Biserica strămoşească şi neamul românesc, cu tot ceea ce constituie tradiţie religioasă şi naţională.

Să predicăm ridicarea crucilor nu dărâmarea lor. Căci în locul oricărei cruci dărâmate duşmanii vor ridica statui lui Iuda vânzătorul. O ultimă întrebare: Cu cine vom merge? Cu Dumnezeul strămoşilor ori cu Molohul streinilor? Cu Isus ori cu Iuda? Să-mi răspundă fraţii Bănăţeni! Dar nu cu vorbe ci cu fapte!

Pr. Gh. Cotoşman

Front împotriva comunismului!

300 preoţi ucişi în Spania!

Au fost ucişi trei sute preoţi în Spania — așa spun telegramele cari ne aduc tragicele amănunte ale războiului civil.

Trei sute preoţi ucişi de armata comunistă în numele ideii comuniste, în numele dic-

taturii proletariatului, în numele „civilizației roșie“!

Ce vină au avut acești preoți cari n'au propovăduit decât iubirea între oameni, a căror misiune era tocmai să încurajeze și să susțină în lupta grea a vieții pe cei mulți și nevoiași, pe cei muncitori și cu credință în Dumnezeu?

Cine e judecătorul suprem și în numele cărei dreptăți a putut el decide uciderea a trei sute de preoți?

Dar furia comunistă, ori unde se manifestă, învederează zi de zi, tot mai mult, necesitatea unei energice acțiuni de apărare din partea întregii lumi împotriva flagelului roșu.

Sânge, foc, ruine iată rezultatele pe cari le-a adus comunismul pretutindeni pe unde s'a abătut.

Comunismul e manifestarea cea mai caracteristică a unor minți sălbătece, cari, în neputință de a-și găsi lor înșele un echilibru, aruncă pretutindeni sămânța urii și a morții. Comunismul este ideologia acelora cari ne mai putând spera nimic, dela o societate normal organizată, caută să provoace o turburare socială, voind să răstoarne toată orânduirea, pentru așezarea căreia, atâtea generații de oameni muncitori și cu pricepere s'au străduit și pentru care s'a risipit atâtea nobile energii.

Pentru a atrage partizani cari să-i ajute în acțiunea lor nefastă, comuniștii desfășoară o întinsă propagandă, îmbrăcând dezastrul pe care-l urmăresc, în formele cele mai trandafirii.

Cheltuind bani mulți pe cari nu i-au muncit, comuniștii au atras pe credulii din unele țări, făgăduind marea cu sarea mulțimii proletare, care ar fi chemată să exercite dictatura în paradisul în care nimeni nu mai are nimic și nu mai e sigur de nimic.

Exemplul din Spania stă însă mărturie de ce poate face comunismul.

Toată lumea trebuie să fie trează și fiecare în cercul lui să fie atent, căci comunismul se formează pretutindeni.

Grozăviile din Spania nu trebuie să servească drept subiect de discuție distractivă. Ele sunt tragice învățăminte de care dacă nu vom ști să ne servim, vom plăti scump ușurința noastră.

Dușmanul comunist amenință întreaga civilizație.

Flagelul comunist tinde să arunce Europa în bezna unei prăbușiri definitive.

Trebuie să dăm alarma care să țină trează conștiința tuturor.

Datoria ceasului de față trebuie să fie rezumată într'un unic comandament: Front contra comunismului!

+ Dăd. preoteasă Ersilia Sturza.

Sâmbătă în 8 August a. c., s'a stins din viață, ca o lumină ce se mistue încet, văduva preoteasă Ersilia Sturza din Șepreuș în etate de 84 de ani. Defuncta a fost soția vrednicului preot Mihai Sturza din Șepreuș, care prin anii 1870—90 s'a afirmat ca unul dintre cei mai zeloși preoți ai eparhiei Aradului. Nemiloasa moarte, care l-a răpit în etate de 39 ani, l-a tăiat drumul spre ascenziune acestui harnic preot, care se făcuse cunoscut prin frumosele probleme ce le ataca în organul Biserica și Școala în calitate de asesor Consistorial.

Defuncta Ersilia Sturza, rămânând văduvă înainte cu 45 ani, cu o numeroasă familie de 5 copii, pleacă la Brașov, pentru a da copiilor o educație solidă și românească, lucru ce îi succede în mod strălucit.

Ca văduvă a dus o viață plină de virtuți creștinești. Toată lumea o privea în Brașov pe d-na Sturza ca pe o adevărată mironosiță, care nu lipsea nici când dela serviciile divine și care ținea toate posturile, cu cea mai mare strictețe.

Sufletul ei nobil și inima ei plină de bunătate a picurat mângăiere și ajutor asupra multor orfani și oropsiți. Celce scrie acest necrolog, s'a împărtășit intens de bunătatea răposatei fapt, pentru care îi este profund recunoscător.

Imormântarea răposatei s'a făcut Luni în 10 August, în cimitirul din Șepreuș, lângă iubitul său soț Mihai Sturza, între rugăciunile și regretele familiei și tuturor celor ce a cunoscut-o pe văduva preoteasă Ersilia Sturza.

Pe răposata o deplâng: Medic Dr. Marius Sturza profesor universitar, Dr. Ioan Sturza prim medic în Sibiu, ca fii, apoi ficele Lavinia măritată Murășan, și văd Hortensia Moldovenescu, surorile Paula și Virginia Sturza apoi ginerii Ioan Stana preot în Comlăuș, Iustin Murășan preot în Târnava și Victor Pușcariu preot în Bran și numeroși nepoți și nepoate.

Rugăm pe Dumnezeu să așeze sufletul bun al preotesei Ersilia Sturza, în cununa celor drepti.

Un fiu își regăsește părintele după 30 de ani

La biserica „Sf. Nicolae”, din Fetești funcționează ca dascăl, de mai bine de 30 ani, bătrânul Stoian Ionescu.

Singur, fără familie, blând și credincios, a ajuns să fie foarte iubit de poporeni. Din trecutul său nu se știa decât foarte puțin, fiindcă ori de câteori era întrebat se ferea să povestească lucruri prea dureroase. Se știa doar că fusese căsătorit și că din nenorocire, de mult plecând în lume din satul lui din Dobrogea, soția sa s'a recăsătorit, iar singurul său copil, un băiat, în vârstă de 1 an și jumătate, rămas fără tată a fost înfiat de un unchi.

Duminica trecută, după mai bine de 30 ani de singurătate, în timpul slujbei vine în biserică plină de lume, un tânăr bine îmbrăcat, care-și căuta, părintele. Clipa întâlnirii a fost impresionantă. Părinte și fiu, cu lacrimi în ochi, se priveau fără să poată vorbi, spre uimirea celor de față.

Se înțelege fericirea bietului părinte, bătrân și bolnav, de când și-a regăsit copilul drag, care e căsătorit și ocupă un post onorabil la stat.

INFORMAȚIUNI

AVIZ. Marți 18 Aug. să distribuesc salariile preoților pe 1. Iulie a. c.

Moartea aviatorului Olteanu. Căpitanul Olteanu, unul din pușinii zburători buni cari ne-au mai rămas, a murit în urma unui accident de avion. Făcând o socoteală greșită, căpitanul Olteanu a coborât cu avionul cu câțva metri înainte de aerodromul dela Băneasa. Avionul s'a izbit de zidul dela margine și s'a dat peste cap. Aviatorul Olteanu a fost strivit și a murit pe loc. El era căsătorit.

În Rusia bântue o mare secetă. Arșița și valul de căldură care bântuie în Rusia, au făcut să scadă apele râului Volga, încât vapoarele n'au mai putut circula. Seceta a pricinuit pagube mari sămănăturilor.

Elevii nu mai au voie să facă politică. Dl. Dr. C. Angelescu a luat hotărârea ca de aci înainte elevii de liceu sau orice altă școală secundară să nu mai aibă dreptul de a face nici un fel de politică și nici de a lua parte la întruniri sau manifestații politice. Cei cari se vor abate dela această hotărâre, vor fi eliminați din toate școlile din țară. Directorii de școală, cari n'ar pedepsi pe astfel de elevi,

își vor perde postul. Iată o măsură bună. Copiii să-și vadă de școală și să nu cheltuiască banii părinților malmuțărind pe politicieni!

Bulgarii întăresc granițele. De-alungul graniței dinspre România, bulgarii au început să facă întărituri și tranșee subpământene. Lucrările se fac numai noaptea.

Tot se mai dau lupte în Abisinia. Mai mulți războinici din fosta armată a Negusului au încercat să taie linia ferată din Abisinia care duce la Addis Abeba. Italienii i-au atacat îndată și abisinienii au fost înfrânți. Pe câmpul de luptă au rămas o mie de morți abisinieni.

BIBLIOGRAFII.

Dr. N. Milaș: Canoanele Bisericii ortodoxe însoțite de comentarii. Vol. II, partea II (Canoanele Sfinților Părinți și canoanele întregitoare). Traducere făcută de *Dr. Nicolae Popovici*, profesor la Academia Teologică din Arad și *Uroș Kovincici*, protoiereul ortodox sârbesc al Aradului pe 300 pagini. Tiparul Tipografiei Diecezane din Arad. Prețul 125 Lei

Cu partea aceasta se încheie publicarea în românește a lucrării celebrului canonist ortodox N. Milaș. Traducătorii pot fi mulțumiți că au pus la dispoziția literaturii bisericești române una dintre operele fundamentale ortodoxe. Traducerea textului canoanelor este făcută și în partea prezentă de *Păr. Popovici* după originalul grecesc din *Sintagma Ateniană* într'o limbă clară și lipsită de obscuritățile din traduceri mai vechi. La fiecare canon sunt indicate și canoanele paralele, cari tratează despre aceiași chestiune. Urmează apoi comentariile lui N. Milaș, cari lămuresc conținutul canoanelor din diferite puncte de vedere. La sfârșitul cărții, ca și la sfârșitul volumului prim, avem un indice alfabetic detaliat despre numirile și materiile cuprinse în întreg volumul al doilea, care ușurează foarte mult folosirea cărții. Cu acest indice chiar și cei mai puțin familiarizați cu canoanele pot găsi imediat toate canoanele, cere i interesează. De acum înainte clerul și și toți ceice se interesează de chestiunile bisericești au la îndemână un mijloc auxiliar foarte prețios pentru cunoașterea și aprofundarea adevăratei concepții creștine ortodoxe, așa cum se găsește depusă în sfintele canoane.

Cartea se poate comanda la *Librăria Diezanană* din Arad, precum și la alte librării, trimițându-se prețul și 10 Lei pentru porto, recomandat 20 Lei.

Prof. Dr. Petre Popovici: „Ritualistica sau Manual de ritual al Bisericii ortodoxe române”, — este titlul unei lucrări foarte actuale și de mare folos, din condeiul părintelui profesor dela Academia teologică din Oradea. Prețul cărții e de 100 lei exemplarul. O recomandăm călduros. Exemplare se pot comanda dela autor (Oradea, Str. Praporgescu Nr. 9), dela Direcțiunea Tipografiei Diecezane din Oradea, ori Librăria Diecezană din Arad.

Arad, 5 August 1936.

Consiliul eparhial ort. rom. Arad

Mulțumită publică.

Consiliul parohial Ort. Rom. din Cicir exprimă pe această cale cele mai călduroase mulțumite: D-ului Dr. Ioan Groza Prefect de Arad pentru suma de 10000 lei și D-ului Dr. Florian Ștefănică Primpretor prin care s'a obținut; Excelenței Sale Dlui Ministru Alexandru Lăpădatu pentru suma de 5000 lei și părintelui Ardelean deputat prin care s'a obținut; precum și comunei politice Cicir pentru suma de 10000 lei și Dlul notar L. Hessz prin care s'a obținut, în scopul reparării bisericii Ort. Rom. din Cicir și imploră Cerul ca pentru bună voința arătată, fiecăruia să-i răsplătească cu pace belșug și îndelungare de zile.

Cicir, la 3 August 1936.

Pr. *Mihailu Morgovan*
paroh președinte

Parohii vacante.

Pentru îndeplinirea parohiei devenită vacantă prin decedarea preotului Gheorghe Tocitu din comuna Fratelia A., se publică concurs cu termen de 30 de zile, socotite dela prima apariție în organul diecezan „Biserica și Școala”

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Una sesie parohială în estenziune de 32 jughere pământ arabil.

2. Stolele legale.

3. Indemizație de chirie: 12.000 Lei anual.

4. Intregirea dotației preoțești dela Stat.

Preotul ales va servi în fiecare Duminică și sărbătoare și va predica regulat în Sfântul Paraclis. Va suporta toate impositurile după venitul său din parohie.

Va avea să catehizeze la școlile primare din loc, fără altă remunerație din partea parohiei.

Jumătate din venitul parohiei îi revine pre-

otesel văduve, Dna Cornelia Tocitu până la împlinirea unui an dela moartea soțului ei, iar indemnizația de chirie îi revine pe jumătate an.

Parohia fiind de cl. I. dela recurenți se cere să aibă cvalificațiunea reglementară.

Cei doritori a compete la acest post, vor prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoare, în Sfântul Paraclis din comuna Fratelia A, pentru a-și arăta destoinicia în cele rituale și oratorice, conformându-se strict art. 33 din Regulamentul pentru parohii, iar cererile însoțite de actele necesare, adresate consiliului parohial din comuna Fratelia A., le vor înainta în termenul legal Sfintei Episcopii din Arad, având fiecăre recurent a cere în prealabil autorizație din partea Prea Sfinției Sale spre a putea recurge.

Fratelia A., din ședința consiliului parohial, ținută la 11 Iulie 1936

În înțelegere cu Dr. Patrachie Țiucra m. p. protopopul Timișorii.

—□—

1—3

În conformitate cu ord. Ven. Consiliu Eparhial Nr. 3256/1936, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala”, pentru îndeplinirea parohiei din Pădurani, care va deveni vacantă cu ziua de 1 Octombrie a. c., prin pensionarea preotului-paroh Ioan Balint.

Venitele împreunate cu acest post sunt următoarele:

1. Folosința casei parohiale și a grădinei în extenziune de 800 st. □

2. Folosința grădinei a doua în extenziune de 800 stg. p. și a sesiunii parohiale, în extindere de 31 jug. pământ arător și fânaș.

3. Stolele legale.

4. Birul parohial, câte 25 kgr. porumb sfârâmat de familie, care se ia în concurs din oficiu.

5. Intregirea salariului preoțesc dela Stat, pentru care parohia nu ia nici o răspundere.

6. Parohia este de cl. III-a, deci dela recurenți se recere calificațiune de cl. III-a.

Alesul preot este obligat a plăti toate dările după beneficiul său preoțesc, a predica regulat în sf. Biserică, și a catehiza elevii dela școala primară din parohie.

Reflectanții dupăce vor dovedi protopopului tractual calificația recerută, pe lângă observarea §-lui 33 din Regulamentul pentru parohii, se pot prezenta în sf. Biserică din Pădurani spre a face cunoștința alegătorilor.

Rugările de concurs, ajustate cu actele necesare, se vor adresa Consiliului parohial

din Pădurani și se vor înainta Oficiului protopopesc ort. rom. din Birchiș (jud. Severin).

Din ședința Consiliului parohial ort. rom. din Pădurani, dela 12 Iulie 1936.

ss. *Ioan Balint* ss. *Nicolae Lera*
președinte notar.

În înțelegere cu protopopul *Traian Cibian*.

—□—

1—3

Pentru îndeplinirea — în mod definitiv — a parohiei ort. române din *Cenadul ungiuresc*, Ungaria se publică concurs cu 30 zile dela prima apariție în acest organ.

Venitele parohiale sunt:

1. Sesiunea în extenziune de 46 jug. cad. 800□. pământ.

2. Casa parohială cu supraedificii și grădină.

3. Stolele stabilite de com. par.

Pentru că parohia este de cl. I. vor putea concura numai cei ce au asemenea clasificării și maturitate de liceu.

Alesul va catehiza la toate clasele dela școala confesională precum și la cea de stat din loc.

Va plăti tot felul de dare, după tot beneficiul său precum și echivalentul.

Ceice voesc a ocupa această parohie se vor prezenta în sf. biserică spre a se cunoaște cu alegătorii.

Rugările provăzute cu toate actele necesare și adresate Comitetului parohial ort. român din *Cenadul ungiuresc* se vor trimite oficiului protopopesc din *Chitighaz — Kétegyháza — Ungaria*.

Dat în *Cenadul ungiuresc* la 5 Iulie 1936.

Aurel Maghiar *Neța Hidășan*
președinte. notar.

În înțelegere cu *Ioan Borza* protopop.

1—3

Publicație de licitație.

Parohia ortodoxă română din *Andrei Șaguna* protopoplatul *Arad*, publică licitație cu oferte

Tiparul Tipografiei Diecezane *Arad*.

închise pentru edificarea bisericii, construcție de cărămidă.

Planul și divizul de cheltuieli se pot consulta la oficiul parohial din *Andrei Șaguna*. La ofertă se va anexa și garanția de 5% numerar. Termenul licitației este *Duminică 23 August 1936*, ora 4 d. m.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a încredința lucrarea aceluși antreprenor care prezintă mai multă încredere. Amatorii nu pot pretinde cheltuieli de călătorie.

Pentru consiliul parohial;
Preot *Gheorghe Popa*

Licitație minuendă

Consiliul parohial Ort. Rom. din *Cicir*, publică licitație minuendă pentru întreprinderea lucrărilor de reparațiuni la *Biserica Ort. Rom. din Cicir*. Devizul și condițiunile de licitație detaliate se pot vedea la *Oficiul Parohial* în zilele de lucru între orele 9—19.

Ofertele se vor face pe blanchetele ce se găsesc la *Oficiul Parohial* și se vor înainta aici în plic sigilat până în ziua de *25 August 1936* orele 9 a. m. când tot acolo, se va efectua licitația, care se va continua verbal. Odată cu oferta se va depune aici și o garanță de 10% din valoarea ei în numerar sau în efecte garantate de Stat.

La licitație pot participa numai concurenții care posedă brevet de măștri constructori cari vor fi obligați a dovedi că au mai executat lucrări similare. Licitanții nu pot pretinde spese de deplasare. Prețul de strigare *117.685 lei*.

Consiliul parohial fără considerare la rezultatul licitației își rezervă dreptul a încredința lucrările antreprenorului care prezintă mai multe garanții.

Cicir, la 3 August 1936.

Pr. Mihailu Morgovan
paroh președinte

Redactor: protopop *Simion Stana*